

Kohti vielä parempaa

Ristikkoakatemia pyrkii toimillaan vaikuttamaan siihen, että Suomeen saataisiin entistä parempia ristikoita. Uskomme, että kaikki, ennen muuta ratkojat hyötyvät siitä, entistä nautinnollisempien ratkontojen ääressä. Kuinka paljon parempaan pitäisi pyrkiä?

Tuo kysymys on viime aikoina mietityttänyt minua kovasti. Laadun arvioinnin kohteita on ristikoissa monia, niin sanastossa, vihjeityksessä kuin ulkoasussakin. Oma laatijakokemukseni on, että kun jotakin osaa pyrkii erityisesti petraamaan, saattaa se tapahtua jonkun toisen osan kustannuksella.

Sanoitusrakenteen keskeisintä ydintä ovat pääkuvalauseet. Kun niiden määrää lisätään, saatetaan joutua turvautumaan hie-man huonompiin muihin sanoihin. Nautittavat pitkät sanat tuovat ehkä mukanaan vähemmän nautittavia lyhyitä sanoja. Mahtavan suurissa aukioissa päästetään läpi ehkä joku laadullisesti heikompi sana.

Mihin kannattaa pyrkiä? Onko erisnimetömyys ristikoissa erityisen hieno asia? Minun tunnistetietoni ovat kaksi erisnimeä, samoin Sinun, meidän kotipaikkamme kerrotaan erisnimillä. Kai erisnimet kuuluvat jokapäiväiseen elämään?

Jos joutuu ottamaan tiukasti huomioon yhdellä kertaa kovin monta kriteeriä, syntyykö enää minkäänlaisia ristikoita? Ja kuinka suuri osa ratkojista yleensäkin tiedostaa tiukkoja kriteereitä tai erityisemmin välittää niistä?

Jokaisella ratkojalla on omat lempparinsa, niin sanaston, vihjeiden kuin ulkoasun suhteen. Näiden perusteella syntyy erilaisia "tuomioita" eri laatijoiden ristikoille. Jos laatija parantaa jossakin vähemmän tärkeässä kriteerissä, se ei vaikuta tuomioon suuntaan taikka toiseen.

Olen ratkojana valmis hyväksymään sellaisiakin laatijan ratkaisuja, joita en laatijana käyttäisi. Laatijana saattaa jäädä harmitamaan joku oman laatimuksen heikkona pitämäni kohta, jonka kuitenkin laitoin ristikkooni, koska sillä saavutin jotain erityisen hyvää muualla ristikossa. Ratkojana tunnistan kyllä tällaiset kohdat, mutta ne eivät kauan vaivaa, jos hyvinolontunne ratkonnasta jää kuitenkin päällimmäiseksi.

Sekä laatijana että erityisesti Ristikkoakatemia vastuuhenkilönä kannatan vahvasti jatkuvaa parantamista. Laatijan on vain syytä ottaa selvälle, missä kriteereissä hänellä on selkeää parantamisen varaa ja sen jälkeen lähteä hinaamaan tasoa hitaasti mutta varmasti ylöspäin. Sadan prosentin tasoa voi koko ajan lähestyä, vaikka sitä ei täysin saavuttaisikaan.

Antti Skyttä
antti.skytta@ristikkoakatemia.fi

Lähetätkää ristikkoiheisiä kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi

Ristikkoakatemia Facebookissa:
www.facebook.com/groups/ristikkoakatemia/